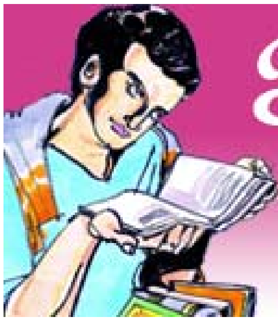

ఏ పుట్టలో ఏమున్నదో

- అత్తలూరి విజయలక్ష్మి

(గత సంచిక తరువాయి)

17

జానకి మనసంతా ఆందోళనతో నిండిపోయింది. పద్దెనిమిదేళ్ళ అవంతి ఎక్కడికి వెళ్ళింది? అసలే రోజులు బాగాలేవు. ఆడపిల్లలకి భద్రత కరువైంది. ఆ పిల్లకి ఏ ప్రమాదం సంభవించలేదు కదా! అదేం మనిషి జాహ్నవి. సొంత కూతురు మీద కూడా ద్వేషం ఉంటుందా ఏ తల్లికైనా.

అయినా ఆ పిల్ల ఏ ధైర్యంతో ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోయింది. తల్లి సరిగా లేకపోయినా, తండ్రి ఎంతో ప్రేమగా చూసుకుంటున్నాడు కదా! తెల్లవారితే టి వి ల్లో అనేక దారుణాలు చూపిస్తున్నారు కొంచెమన్నా భయం లేకపోతే ఎలా?

అవంతి ఎక్కడ ఉందో ఎలాగైనా ఆ పిల్లని రక్షించాలి. కానీ ఎలా? ఎలా రక్షించాలి?

జానకి మనసులో అదే ఆలోచన.. రాత్రంతా నిద్ర లేకుండా ఆలోచిస్తూనే ఉంది.

మధ్యలో లేచి చరిత పక్కకి వెళ్లి పడుకుంది. నిద్రపోతున్న చరిత మొహంలోకి చూస్తూ ఉండిపోయింది. ఆడపిల్లల మనసు సున్నితం ... వీళ్ళకి ఏ మాత్రం ప్రేమలో లోటు జరిగినా తట్టుకోలేరు. వీళ్ళని ప్రేమగానే కాదు, జాగ్రత్తగా పెంచాలి. మనిషి ఎక్కడ ఉన్నా దృష్టి వాళ్ళమీద వేసి ఉంచాలి. ఈ విషయం జాహ్నవికి ఎవరూ చెప్పలేదా?

ఆవిడ పిల్లలని, భర్తని చాలా అన్యమనస్కంగా పంపించింది. పిల్లలు ఎప్పుడన్నా బ్రేక్ ఫాస్ట్ గా బ్రెడ్డు టోస్ట్ చేసుకుని తింటాము అని చెప్పినా బ్రెడ్ కడుపు నిండుతుందా! పాడా! పెసరట్టు చేసాను తినండి. చక్కగా ఇడ్లి, సాంబారు చేసాను తినండి అంటూ రక రకాల టిఫిన్లు చేసి పెట్టె జానకి ఆరోజు ఏం చేయడానికి మనస్కరించక బ్రేక్ ఫాస్ట్ గా అందరిని సేరియల్ తినమని చెప్పి, చపాతీ, కూర బాక్స్ లలో ఇచ్చి పంపించింది.

చాలా సేపు పూజలో కూర్చుంది కానీ ఎప్పటిలా శ్లోకాలు, సహస్రనామాలు చదవలేదు. మౌనంగా ఓ తపస్సులో కూర్చున్నట్టు ఒక గంట సేపు పూజగదిలో కూర్చుని బయటకి వచ్చింది. ఏమి తినాలనిపించలేదు.

అవంతి ఎక్కడికి వెళ్ళింది. తనని మోసం చేసినట్టు ఆ పిల్లని కూడా ఎవరన్నా మోసం చేసి ఏ బాబా దగ్గరకో తీసుకుని వెళ్ళలేదు కదా! తనంటే పెద్దది. ఎలాగోలా బయటపడింది దేవుడి దయవల్ల. చిన్నపిల్ల, అమాయకురాలు ఆ పిల్లని ఎవరన్నా ఏమన్నా చేస్తే!? ఆవిడ వణికిపోయింది.

ముందురోజు సాయంత్రం భాస్కర్, సుధాకర్ వెళ్లి పోలీస్ స్టేషన్ లో ఫిర్యాదు చేసి టి వి లో ప్రకటన ఇచ్చి వచ్చేసరికి బాగా పొద్దుపోయింది. వాళ్ళు వచ్చిందాకా చరిత, జానకి జాహ్నవిని కనిపెట్టుకుని అక్కడే ఉన్నారు. అవంతి కనిపించడం లేదన్న బాధతో జాహ్నవి

ఏమన్నా అఘాయిత్యం చేసుకుంటుందేమో లేక ఏడుస్తూ కూర్చుంటుందేమో అనుకున్నారు కానీ ఏమి పట్టనట్టు కనీసం ఇంట్లో ఇద్దరు అపరిచితులు ఉన్నారన్న స్పృహ కూడా లేకుండా వాట్స్ అప్ లో వీడియోలు చూసుకుంటూ కూర్చుంది.

మంచినీళ్ళు తాగుతారా అని కానీ, టీ ఇవ్వడం కానీ ఏది లేదు. ఆవిడ మొహంలో వీళ్ళు పనీ, పాట లేకుండా వచ్చి కూర్చున్నారు అన్న అభిప్రాయం కనిపించింది. భాస్కర్ వచ్చిందాకా ముళ్ళమీద కూర్చుని అతను వచ్చాక ఇంటికి వచ్చేశారు.

ఇంటికి రాగానే అంది జానకి భాస్కర్ తో "ఆవిడ నాకు నచ్చలేదండీ.. "

"పాపం సుధాకర్ ఆవిడ వల్ల ఎంత నరకం అనుభవిస్తున్నాడో నిన్న అతని మాటల ద్వారా అర్ధమైంది జానకీ. అనుకూలవతి అయిన భార్య లేకపోతే మగవాడి జీవితం నరకం ... మంచి వాడు కాబట్టి ఆవిడను భరిస్తున్నాడు అనిపిస్తోంది. ఇంకొకళ్ళు ఎవరన్నా అయితే ఎప్పుడో ఆవిడని వదిలి వెళ్ళిపోయే వాళ్ళు అనిపించింది అతని మాటలు వింటుంటే." అన్నాడు భాస్కర్.

"కానీ పాపం ఆడపిల్ల ఎక్కడికి వెళ్లిందో ఏంటో ఆవిడకి చీమ కుట్టినట్టు లేదేంటి" అంది.

చరిత కూడా "అవునమ్మా అందుకే అది ఎప్పుడూ దిగులుగా ఉండేది. మమ్మల్ని ఎప్పుడూ అడుగుతుండేది మీ అమ్మ నిన్ను ప్రేమగా చూసుకుంటుందా అంటూ క్లాసులో అందరినీ అడుగుతుండేది. కొన్నాళ్ళు దీనికేమన్నా మెంటలా ఇలా అడుగుతుంది అనుకునేవాళ్ళం ... తరవాత ఒకరోజు చెప్పింది వాళ్ళమ్మ గురించి. అప్పుడు నాతో అంది కూడా 'నేనెప్పుడన్నా మీ ఇంటికి వచ్చేస్తా చరితా.. రానిస్తారా' అని ... నేనే తిట్టాను అట్లాంటి పిచ్చి పనులు చేయకు అని" బాధగా అంది.

ఆ అమ్మాయి స్వరంలో వేదన ధ్వనించి గబుక్కున కూతురిని దగ్గరకు తీసుకుంది జానకి. బాధపడకు ఎక్కడికి వెళ్తుంది.. వాళ్ళ అమ్మమ్మ గారింటికి వెళ్ళిందేమో ..అంది.

"వాళ్ళు ఈ ఊళ్ళో ఉండరు. రాజమండ్రిలో ఉంటారు. పాపం దానికి ఏమి తెలియదు.. రైలు ఎక్కడం కూడా తెలియదు."చమర్చిన కళ్ళు తుడుచుకుంది చరిత.

సుధాకర్ మనసు ద్రవించింది. ఎలాగైనా ఆ అమ్మాయి ఎక్కడుందో తెలుసుకోవాలి అనుకున్నాడు.

"పాపం తల్లి ప్రేమ కోసం తపించిపోయినట్టుంది" సానుభూతిగా అంది జానకి.

"నువ్వు అనవసరంగా టెన్షన్ పడకు జానకీ! తప్పకుండ తిరిగి వస్తుంది. స్టేషన్ లో కంప్లయింట్ ఇచ్చాము నిన్న. అలాగే టి వి లో కూడా స్క్రోలింగ్ వేయమని రాసి ఇచ్చి వచ్చాము. వస్తుంది మంచి రేటింగ్స్ ఉన్న రెండు చానెల్స్ లో ఇచ్చాము. రెండూ కూడా న్యూస్ చానెల్స్. బహుశా రాత్రి నుంచే స్టార్ట్ చేసి ఉంటారు స్క్రోలింగ్. తప్పకుండ అవంతి తిరిగి వస్తుంది క్షేమంగా" అన్నాడు భాస్కర్.

ఎంతో నమ్మకంతో చెప్పాడు కాని భాస్కర్ మనసులో కూడా ప్రస్తుత సామాజిక పరిస్థితి తలచుకుంటుంటే ఆపాదమస్తకం వణికిపోతోంది. కాలేజి, ఇల్లు తప్ప మరో చోటికి ఒంటరిగా వెళ్ళడం తెలియని ఆ పిల్ల ఎక్కడికి వెళ్లి ఉంటుంది..

భార్యా, భర్తలు ఇద్దరూ కూడా ఒకరికి తెలియకుండా ఒకరు ఆ విషయమే ఆలోచిస్తూ రాత్రి నిద్రపోలేదు.

జానకి కాఫీ కప్పుతో వచ్చి సోఫాలో కూర్చుని టి వి ఆన్ చేసింది. కానీ ఏ ఒక్క కార్యక్రమంమీదా ఏకాగ్రత కుదరలేదు. ఆవిడకి తను ఆరోజు బాబాని కలుసుకోవాలనుకోడం, చరిత విషయంలో తను పడుతున్న ఆందోళనకి ఆయన ఏదన్నా ఉపశమనం కలగచేస్తాడని అనుకోడం గుర్తొస్తోంది.

ఇంత పెద్ద దాన్ని నేనే ఎంత తెలివితక్కువగా ఆలోచించాను. కొంచెం వివేకంతో అలోచించి ఉంటే ఎంత బాగుండేది! భాస్కర్ లాంటి ఆదునిక భావాలున్న వ్యక్తికి భార్య అయి ఎంత చాదస్తంగా, మూర్ఖంగా ప్రవర్తించాను! జానకి మనసులో తను చాలా పెద్ద తప్పు చేసానన్న బాధ ముల్లులా గుచ్చుకోసాగింది. మూడు రోజుల పాటు ఇంటిల్లి పాదీ ఎంత క్షోభ అనుభవించి ఉంటారో అనిపిస్తోంది ఇప్పుడు. అవంతి సంఘటన

తనకి ఆపాదించుకుని జానకి పశ్చాత్తాపంతో తల్లడిల్ల సాగింది. తను చేసిన తప్పు ఇంకెవరూ చేయకుండా ఏదన్నా చేయాలి అనిపించసాగింది. ఏం చేయాలి?.

శారద తో కలిసి టి వి లో బాబాల మీద జరిగిన చర్చ గుర్తుకొస్తోంది. పదే, పదే వాళ్ళ మాటలు చెవుల్లో గుర్రున తిరగసాగాయి.

మనోఫలకం మీద ఆ సంఘటనలు అన్నీ ఒకదాని తరవాత ఒకటిగా అలా కదలసాగాయి. ఇటీవల జానకి చాలా వరకు తేరుకుంది కనక మందులు ఇంక అవసరం లేదని కిరణ్ ఎక్కువ రావడం లేదు.

కిరణ్ గుర్తుకురాగానే ఆవిడకి దుఖం వచ్చింది.

ఏ జన్మ ఋణానుబంధమో ఆ యువకుడు తనని దేవుడులా ఆదుకున్నాడు. మనోవ్యాధితో చచ్చిపోతుందేమో అనుకున్న తనని బతికించాడు. పునర్జన్మ పొందిన ఈ జానకి వలన ఎవరికన్నా ఏదన్నా మంచి జరగాలి. ఏం చేయడం?

జానకి లేచి టేబుల్ మీద పెట్టిన మొబైల్ తీసుకుంది. ఈ మధ్యే భాస్కర్ ఆవిడకి మొబైల్ కొనిచ్చాడు. హరి అది వాడడం నేర్పించి, వాట్సప్ కూడా ఇన్‌స్టాల్ చేసిచ్చాడు. అప్పుడప్పుడు హరే ఏవో తనకి ఫ్రెండ్స్ పంపిన వీడియోలు పంపిస్తూ ఆవిడకి కొంచెం అలవాటు చేసాడు.

అందులో సేవ్ చేసిన శారద నెంబర్ డయల్ చేసింది.

శారద వెంటనే ఫోన్ ఆన్సర్ చేసింది.

“ఇప్పుడే నీతోటే మాట్లాడాలనుకుని ఫోన్ తీసుకున్నాను జానకీ! ఏం చేస్తున్నావు?” అడిగింది.

“మనసేం బాగాలేదు శారదా.. ఒకసారి ఇంటికి రాగలవా” అడిగింది జానకి.

“ఇప్పుడే వస్తాను” అంటూ ఫోన్ డిస్కనెక్ట్ చేసి, అదే చీరతో బయలుదేరింది. చెప్పులేసుకుని తాళం వేసి జానకి ఇంటివైపు నడిచింది.

శారద కోసం చూస్తూ కూర్చున్న జానకి మనసులో తిరిగి ఆలోచనలు ముసరసాగాయి.

అవంతిని నేను ఎలా రక్షించగలను? నేనేదన్నా చేయగలనా? ఒక్కసారి తనని ఉమాదేవి తీసుకు వెళ్ళిన ప్రదేశం కళ్ళల్లో నిలుపుకోడానికి ప్రయత్నం చేసింది. అవంతిని అలా ఎవరూ తీసికెళ్ళలేదు కదా! అదే జరిగితే కచ్చితంగా తనని తీసుకుని వెళ్ళిన దగ్గరకే వెళ్లి ఉండచ్చు. భాస్కర్ ని తీసుకుని తను అక్కడికి వెళ్తే ఆ ప్రదేశం గుర్తుపట్టగలదా!

ఈ ఉమాదేవి ఎక్కడుందో కొంపతీసి ఆ ఉమాదేవి అవంతిని కలుసుకోలేదు కదా.. భయంతో ముచ్చెమటలు పట్టేసాయి. అప్పుడే లోపలికి అడుగుపెట్టిన శారద జానకి వాలకం చూసి కంగారుగా అడిగింది “ఏంటి జానకీ! ఏమైంది అలా ఉన్నావేం ?”

జానకి తేరుకుని “ ఏం లేదులే రా” అంటూ ఆమెని ఆహ్వానించింది.

“టిఫిన్ చేసావా?” అడిగింది శారద .

“లేదు శారదా ! మనసేం బాగాలేదు.” అంది జానకి.

“అయ్యో! మనసు బాగాలేకపోతే టిఫిన్ మానేస్తావా? ఏం జరిగింది ?”

జానకి శారద అలా అడిగిన వెంటనే జరిగిందంతా చెప్పేసి “చాలా భయంగా ఉంది శారదా.. ఆ పిల్ల ఎక్కడికి వెళ్లిందో!? ఎవరన్నా బంధువుల ఇంటికి వెళితే బాధ లేదు. కానీ ఉమాదేవి లాంటి వాళ్ళు ఎవరన్నా కలిసి నన్ను తీసికెళ్ళినట్టు ఏ దొంగ బాబా ఆశ్రమానికో తీసుకుని వెళ్తే ఆ పిల్ల బతుకు ఏమై పోతుంది!”

శారద తేలిగ్గా అంది “ ఏదో కొన్ని సంఘటనలు జరిగాయని అన్నీ అలాగే జరుగుతాయా? ఆ పిల్లకి ఏదన్నా లవ్ ఎఫైర్ ఉందేమో! ఈ రోజుల్లో పదమూడేళ్ళ పిల్లలు కూడా ప్రేమించేయడం, లేచిపోవడం లాంటివి చేస్తున్నారు. ఎన్ని చూడడం లేదు.. ఎన్ని చదవడం లేదు!”

“ఛీ ఛీ అలాంటిదేం లేదు.. ఆ పిల్ల చాలా అమాయకురాలుట చరిత చెప్పింది” అంది జానకి.

"అసలు నిజం తెలిసిందాకా అందరూ అమాయకులే. సరేలే దీనికోసం నువ్వెందుకు టిఫిన్ తినకుండా మనసు పాడుచేసుకుని కూర్చున్నావు. రా, రా ఏదన్నా తిందువుగాని. ఏం చేశావు ఇవాళ?" అంటూ కిచెన్ వైపు నడిచింది శారద చనువుగా.

"ఏం చేయలేదు. వాళ్ళు ముగ్గురూ కార్న్ ఫ్లేక్స్ తిన్నారు" అంది జానకి తను కూడా లేచి.

"మంచిదానివే తిండి తినకుండా ఇదేం పని. ఎక్కడికి వెళ్ళదులే ఈ పాటికి ఇంటికి వచ్చే ఉంటుంది" అని పాలు బౌల్ లో పోసి కార్న్ ఫ్లేక్స్ కోసం అలమర తీసింది. శారదకి ఆ వంట గదిలో ఏది ఎక్కడ ఉందో బాగా తెలుసు. అప్పుడప్పుడు సరదాగా జానకి, శారద కలిసి కొత్తరకాల వంటలు చేయడం, జానకి ఆ మధ్య అలా ఇంట్లోంచి వెళ్ళినపుడు కూడా రెండు, మూడు సార్లు వంట చేయడంతో ఏ డబ్బాలో ఏముందో తెలుసు. అందుకే చనువుగా డబ్బా తీసి పాలలో ఫ్లేక్స్ వేసి జానకి చేతికిచ్చి

"తిను. అన్నీ సర్దుకుంటాయి. ఈ మధ్య ఏవిటో మనుషులకి భావోద్వేగాలు బాగా ఎక్కువ అవుతున్నాయి. మా కజిన్ ఫ్రెండ్ ఎవరో శ్రేష్ఠ ట. మొగుడితో దెబ్బలాడి ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోయిందిట. వెధవ్వేషాలు కాకపోతే చీటికి, మాటికి ఇల్లు వదిలి ఏ ధైర్యంతో వెళ్ళిపోతారు ఈ పిల్లలు" అంది శారద చిరాకు పడుతూ.

అప్పుడే జానకి ఫోన్ మోగింది. జానకి గబుక్కున లేచి వెళ్ళి ఫోన్ తీసుకుంది. అవతల నుంచి భాస్కర్ స్వరం వినిపించింది " జానకీ అవంతి ఇంటికి వచ్చిందిట. వాళ్ళింటి దగ్గర గుళ్ళో ఉంటే ఎవరో చూసి తీసికెళ్ళి పోలీసులకి అప్పగించబోతే ఆ పిల్ల భయపడి, వద్దు ఇంటికి వెళ్తాను అందిట. వాళ్ళు ఇంటి దగ్గర దింపారుట. నువ్వు ప్రశాంతంగా ఉండు" అన్నాడు

"హమ్మయ్య." ఊపిరి పీల్చుకుంది జానకి. "వాళ్ళకెలా తెలుసు టివిలో చూసారా ఆ పిల్ల ఫోటో" అడిగింది.

"అనుకుంటా నాకు వివరాలు తెలియవు. సుధాకర్ ఫోన్ చేసి చెప్పగానే నీకు చేసాను. సరేలే ఉంటాను. టిఫిన్ తిన్నావా?" అడిగాడు.

"ఆ, తింటున్నా" అంది జానకి కొంచెం ఉల్లాసంగా.

"సరే ఊరికే టెన్షన్ పడకు." అంటూ ఫోన్ డిస్కనెక్ట్ చేసాడు.

"హమ్మయ్య అవంతి ఇంటికి వెళ్ళిందిట శారదా" అంది.

"పోనీలే చెప్పాగా క్షేమంగా ఉంటుందని" అంది శారద.

జానకి తినడం పూర్తి అయాక ఇద్దరూ కలిసి వంట చేసారు.

చాలాసేపు ఇద్దరి మధ్యా ప్రస్తుత సమాజంలో జరిగే అనేక విషయాల మీద ఆసక్తి కరమైన చర్చ జరిగింది.

జానకి సాలోచనగా అంది. "శారదా.. మనం ఏదన్నా చేద్దామా?"

శారద విస్తుబోయి చూసింది. "ఏం చేద్దాం ...మనమేం చేయగలం?"

"ఎందుకు చేయలేం? మొన్న మనం టి వి లో చర్చ చూసాం కదా! అందులో ఒకావిడ సోషల్ వర్కర్ వచ్చింది. ఆవిడని చూస్తుంటే, ఆవిడ మాటలు వింటుంటే నాకు ఆవిడలో నిజాయితీ కనిపించలేదు.. ఏదో కీర్తి కోసం, టి వి లో పేపర్ ల లో పేరు కోసం ఏదో సోషల్ వర్క్ అని పేరు పెట్టుకుంది కానీ నిజంగా ఆవిడ నిస్సహాయులైన స్త్రీలకు ఏదో సేవ చేస్తోందని అనుకోను. మనమే ఒక సంస్థ పెట్టి నిజమైన సేవలు చేయచ్చు కదా.."

శారద వింతగా చూసింది జానకి వైపు అదే జానకా.. వేరే కొత్త జానకి మాట్లాడుతోందా! టివి సీరియల్ లో లాగా ఎవరన్నా జానకిలా ప్లాస్టిక్ సర్జరీ చేసుకుని వచ్చారా.. జానకి ...ఇల్లు, భర్త, పిల్లలు ఇది తప్ప మరోలోకం లేని జానకి, ఒక సినిమా చూసినా బాగుంది, బాగాలేదు అని తప్ప ఎందుకు బాగాలేదు, ఎందుకు బాగుంది అని విశ్లేషించలేని జానకి సంస్థ పెడుతుందా?

ఒక సంస్థ అది కూడా సామాజిక సంస్థ పెట్టడం అది మెయింటెయిన్ చేయడం అంటే అనుకున్నంత సులువా!? ఎక్కడ ఒక అన్యాయం జరిగినా ధర్నాలు చేయాలి. వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళాలి మాట్లాడాలి, రక,రకాల మనుషులు, మనస్తత్వాలు, తిట్టే వాళ్ళు, అభాండాలు వేసేవాళ్ళు. ఉపన్యాసాలు ఇవ్వాలి. లా అండ్ ఆర్డర్ తెలిసి ఉండాలి. పోలీసులతో మాట్లాడాలి. ఇంకా మాట్లాడితే ఉద్యమాలు చేయాలి. ఇదంతా సాధ్యమేనా? అన్నిటికన్నా అతి ముఖ్యమైనది ఆర్థిక పుష్టి .. అదెలా సమకూర్చుకోగలదు? ఒక సంస్థ ప్రారంభించాలంటే కనీసం ఒక పది మంది అయినా ఉండాలి. మాన్ పవర్ ఏది? పిచ్చి జానకి ... జానకి వైపు జాలిగా చూస్తూ అంది శారద.. "అదంత ఈజీ కాదు జానకీ. "

"నాకు తెలుసు శారదా! ఇన్నాళ్ళు ఇంటి నాలుగు గోడల మధ్య వెర్రి గొడ్డులా బతికిన జానకి సంస్థ పెట్టడం ఏమిటి? సోషల్ సర్వీస్ చేయడం ఏంటి అని భావించకు. చేస్తాను. తప్పకుండా చేస్తాను. అమ్మాయిలను కాపాడుకోవాలి అంటే వాళ్లకి కొన్ని జాగ్రత్తలు చెప్పాలి. కొన్ని మెళకువలు చెప్పాలి. ఎలా బతకాలో చెప్పాలి. ఎలా బతక్కూడదో చెప్పాలి. చెప్తాను" దృఢంగా అంది."నేను తలచుకుంటే చేయగలను. అది ఎంత కష్టమైనదైనా నా సాధించగలను అని నమ్మకం ఉంది.

శారద ప్రేమగా నవ్వింది. "నీకు నా సహాయం, సహకారం ఉంటుంది జానకి. నిజమే నీవన్నట్టు మన అనుభవాలు పిల్లలకి చెబితే వాటినుంచి వాళ్ళు పాఠాలు నేర్చుకుంటారు. నువ్వు నీ ఆలోచనలు, అనుభవాలు వాళ్ళతో పంచుకోడానికి ఏ సంస్థ అవసరం లేదు... నువ్వే ఒక వ్యక్తిగా కాక శక్తిగా మారాలి. అవును జానకీ... నువ్వు మారతావు ఆ నమ్మకం ఉంది. శోకం నుంచి శ్లోకం పుట్టి వాల్మీకి రామాయణం రాసాడు. నీ ఆవేదన నుంచి నీలో ఒక ఆశయ సాధనకు స్ఫూర్తి కలిగింది. తప్పకుండా నువ్వు అనుకున్నది చేస్తావు. "

జానకి శారద చేయి అందుకుని సున్నితంగా నొక్కుతూ... "ఇరుగు,పొరుగు అంటే ఏవో గొడవలు ఉంటాయి అంటారు.. దేవుడి దయవల్ల మనమధ్య అలాంటి గొడవలు ఇప్పటి వరకూ లేవు. ఇకముందు కూడా ఉండవని ఆశిస్తాను. ఉండకూడదనే కోరుకుంటాను శారదా" అంది.

"ఛ అలాంటివి ఏమి ఉండవు" అంది శారద.

"ఎక్కడి నుంచి ప్రారంభిద్దాం?" అంది జానకి.

"చూద్దాం. మన దృష్టికి ఏదన్నా సమస్య ఆడవాళ్ళకు సంబంధించింది వస్తే మనమే వెళ్లి వాళ్ళను కలిసి ఆ సమస్య ఏమిటో తెలుసుకుని మనకు తోచిన సాయం చేద్దాం. ఉదాహరణకి భార్యాభర్తల గొడవ అనుకో. వెళ్లి వాళ్ళని కలుద్దాం. ఇద్దరినీ విడి,విడిగా కలిసి వాళ్ళ సమస్య ఏంటి ఒకరికి ఇంకొకరితో వస్తున్న గొడవలకి కారణం ఏంటి తెలుసుకుని ఇద్దరికీ సర్ది చెబుదాం. దీన్నే ఇంగ్లీషులో కౌన్సిలింగ్ అంటారు. అలాగే అవంతి లాంటి పిల్లలకు ఎలాంటి కౌన్సిలింగ్ కావాలో అలాంటివి చెబుదాం. రేపు అవంతిని మనింటికి తీసుకు రమ్మని చరితకి చెప్పు... కూర్చోబెట్టి ఇకముందు ఇలా ఇల్లు వదలిపోకుండా ఉండేలా ఆ అమ్మాయికి కొన్ని మాటలు చెబుదాం. అలా వెళ్తే వచ్చే కష్టాలు ఏమిటో సున్నితంగా ఎక్కువ భయపెత్తకుండా చెప్పామనుకో. ఇంకెప్పుడూ ఆ అమ్మాయి అలా అనాలోచితంగా ఇల్లు వదిలి వెళ్ళదు."

జానకి కళ్ళల్లో మెరుపు కనిపించింది.

"అలాగే చెప్తాను శారదా" అంది.

శారద సంతృప్తిగా చూసింది ఆమె వైపు.

"కాసేపు టివి చూద్దామా?" అంది శారద రిమోట్ చేతిలోకి తీసుకుని.

"అలాగే ఆన్ చేయి ఆకలేస్తోంది మనిద్దరికీ లంచ్ ప్లేటులో పెట్టుకుని వస్తాను" అంటూ జానకి డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరకు వెళ్లి ప్లేట్స్ లో పదార్థాలు అన్నీ పెట్టి తీసుకుని వచ్చి టీ పాయ్ మీద పెట్టింది.

ఇద్దరూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ, మధ్య మధ్య సీరియల్స్ చూసి కామెంట్స్ చేసుకుంటూ భోజనం కానిచ్చారు.

శారదతో తన మనసులో ఆలోచన, ఆవేదన పంచుకున్నాక జానకి మనసు ఉల్లాసంగా అయింది. భారంగా ఉన్న మనసు ఇప్పుడు దూది పింజలా ఎగరసాగింది. తను తీసుకున్న నిర్ణయం శారద ఆమోదించి, సమర్ధించడం ఆమెకి ఎంతో బలాన్నిచ్చింది. ఏదో చేయాలన్న తపన ఉంటె చాలదు. ఆ తపన అర్ధం చేసుకుని, సహకరించే కుటుంబసభ్యులు, స్నేహితులు ఉండాలి.

సాయంత్రం భాస్కర్ తో కూడా ఈ విషయం చర్చించి తన ఆలోచన అమలులో పెట్టడానికి ఎలాంటి ముందడుగు వేయాలో అడగాలి. భర్త, పిల్లల సహకారం కూడా ఉంటేనే కదా తను ఏమన్నా సాధించగలదు! పైగా వాళ్ళు కూడా తన నిర్ణయాలను ప్రశ్నించే వాళ్ళు కాదు, కాదని వ్యతిరేకించే వాళ్ళు కూడా కాదు. అలాంటప్పుడు వాళ్ళకి చెప్పి చేయడం తన ధర్మం కూడా.

అనుకున్నట్టే భాస్కర్ ఇంటికి వచ్చాక కాఫీ ఇచ్చి తన మనసులో మాట చెప్పింది జానకి.

భాస్కర్ ఊహించని ఆ మాటలు విని షాక్ అయినట్టు అప్రతిభుడయాడు.. “నిజంగా నువ్వు అలా చేయగలవా జానకీ” అడిగాడు.

“ఎందుకు చేయలేను ఆ దైవం దీవెన మీ సహకారం ఉంటే తప్పకుండా చేస్తానండి అప్పుడే నాలో కూడా ఒక విధమైన ఆత్మవిశ్వాసం వస్తుందని నా నమ్మకం” అంది.

“నిజం చెప్పాలంటే నీలో ఇంత త్వరగా ఇంత విప్లవాత్మకమైన మార్పు వస్తుందని నేను అనుకోలేదు. నువ్వు చాలా మారావు జానకీ” అన్నాడు ఆమె నుదుట పడిన ముంగురులు సవరిస్తూ.

“మారాలి కదండీ. మునుపటిలా ఉంటె జీవితం ఎంత దుర్భరంగా ఉంటుందో అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నాను. అనవసరమైన ఆందోళన తో నేను మనశ్శాంతి పోగొట్టుకోవడం కాక మిమ్మల్ని, పిల్లలని కూడా బాధపెట్టాను. పాపం అమ్మా, నాన్న ఎంత కంగారు పడ్డారో కదా.. వాళ్ళని చూడాలని ఉందండి ” అతనికి దగ్గరగా జరిగి గుండెల మీద తల పెట్టుకుంది.

భాస్కర్ మనసు అణువణువూ పులకించింది. జానకి ఇంతగా మారిందా. హమ్మయ్య తానింక నిశ్చింతగా ఉండచ్చు. కాస్త అలా బయట తిరగడం అలవాటు కావాలి. అసలు తను మొదటి నుంచీ ఆమెని అలా స్వతంత్ర భావాలతో ఉండేలా తయారు చేయాల్సింది. భార్య అంటే ఏదో వేళకింత వండిపెట్టి, పిల్లలని, ఇంటిని చూసుకుంటూ తను ఇంటికి రాగానే చిరునవ్వుతో ఎదురొచ్చి సేదతీర్చాలి అన్న ఒక స్వార్ధపూరిత భావజాలంతో ఆమె పూర్తిగా తన మీద ఆధారపడి బతికేలా తయారుచేసాడు. అవును జానకి ఇంత బేలలా అవడానికి నేనే కారణం ... అనుకున్న భాస్కర్ ఆమె వీపు చుట్టూ చేయి వేసి అన్నాడు.

“రేపు ఒకసారి జాహ్నవి దగ్గరకు వెళ్లి అవంతి తిరిగి వచ్చినందుకు సంతోషంగా ఉందని, నీకు తోచిన నాలుగు మాటలు చెప్పి రా” అన్నాడు.

“ఆ జాహ్నవి ధోరణి నాకు నచ్చలేదు కదండీ” అంది అయిష్టంగా .

“ఒక్క జాహ్నవితో డీల్ చేయలేకపోతే ఇలాంటి జాహ్నవిలు రేపటినుంచి నీకు చాలా మంది ఎదురవచ్చు .. అప్పుడెలా మానేజ్ చేయగలవు!” అన్నాడు అల్లరిగా.

ఉడుక్కుంటూ అంది “ఎందుకు చేయలేను. చూడండి రేపు వెళ్లి కాస్త గడ్డి పెట్టి వస్తాను” అంది జానకి.

“ఆ, ఆ ఆవేశం వద్దు...గడ్డి, తవుడు పెట్టద్దు కానీ, కాస్త సున్నితంగా మందలించి రా చాలు” అన్నాడు.

ఈలోగా చరిత, హరి రావడంతో జానకి లేచి చరితను దగ్గరకు తీసుకుని అడిగింది. “ఇప్పుడు సంతోషంగా ఉన్నావా... ఇవాళ అవంతి కాలేజీకి వచ్చిందా..

చరిత మెరిసే కళ్ళతో చెప్పింది “ఇంటికి వెళ్ళిపోయిందిగా అది చాలు. కాలేజి కి రేపు వస్తుంది.”

జానకి చరిత మొహం రెండు చేతుల్లోకి తీసుకుని నుదుట ముద్దుపెట్టుకుంది.

కొంచెం ఎడంగా నిలబడిన హరిని తన దగ్గరకు పిలిచాడు భాస్కర్. హరి తండ్రి పక్కన కూర్చోడంతో చరిత కూడా వెళ్లి వాళ్ళ పక్కన కూర్చుని "మమ్మీ ... మాకు స్నాక్స్ కావాలి" అంది. జానకి చిరునవ్వుతో వంటగదిలోకి వెళ్ళింది బజ్జీ చేయడానికి.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments